

И отъ кого? отъ Асѣньювци! отъ Петра! отъ моятъ хубавъ братъ Петра!... (закрива лице съ ржѣ и стои така).

ЕВЛЕНИЕ 2.

АСѢНЬ И ТЪЛОХРАНИТЕЛЪ.

Тълохранителятъ (показва се на вратата).

Негова свѣтлость, великиятъ свѣтникъ, чака повелѣния-та на Ваше Величество.

Асѣнь (стрѣснѣто дига глава).

Драгомиръ ли? Кажи му да дойде.

Тълохранителятъ (утива си).

Асѣнь (скрива писмото).

Какъ плачи и се къса сърцето ми! (въздиша) но трѣба да сжмъ твърдъ! трѣба да забравѣхъ, че сжмъ братъ, а да помнѣхъ, че сжмъ царъ, че сжмъ пазителъ на спокойствието и добродѣтелната на моятъ народъ, пазителъ на цѣлостта и величието на българското царство, което се придоби съ такива мъжки и жертви... Брате! брате!... (клати глава, въздиша и сѣда).

ЕВЛЕНИЕ 3.

АСѢНЬ И ДРАГОМИРЪ.

Драгомиръ (влиза и отъ далечъ се покланя).

Миръ и любовь, царю честитий.

Асѣнь.

Ти дойде, Драгомире.

Драгомиръ.

По царското ви повелѣние, царю,

Асѣнь.

Така, азъ те викахъ. Сѣдни.

Драгомиръ (покланя се и сѣда).